

напрѣдвжтъ тукъ на земята, но и „да дойджтъ въ познанието на истината и се спасжтъ“—да блаженствувжтъ горѣ на небото. За това именно той е употрѣбилъ своето изнамѣрвание като срѣдство за разпространение

торици и да приеме за вѣрно тѣхното твърдѣние относително датата на изнамѣрванието Славянската азбука.

Колкото за народността пѣкъ на св. Константина, ние ще си позволимe да кажемe, че колкото единъ Гъркъ отъ врѣмето на Византийската империя и да е билъ високо-хуманенъ и чуждъ на националнитѣ честолюбия, все пакъ той никога нѣма да сѣдне да си разбива главата за да изнамѣрва азбука за единъ не симпатиченъ (да не рѣчемъ умразенъ) на Гърцитѣ народъ. Не, това може да бѣде работа само на Славянинъ, че и то на такъвъ, който е обичалъ подиръ Бога народътъ си, а че послѣ себе си; на такъвъ Славянинъ, който е провиждалъ далечното, но славно бѣдѣще на високолюбимия свой народъ. Не, казваме ние йоще еднаждѣ, такива епохални работи не ставжтъ случайно и не се извършжтъ по такива **разчети**, каквито горѣказаннитѣ Историци искжтъ да прикачжтъ на нашия великъ просвѣтителъ св. Константина.

Най послѣ, невъзможно е да се повѣрва, че единъ Гъркъ ще да се рѣши да работи така енергично за распространяванието на Славянското просвѣщение, току-рѣчи между всичкитѣ Славяни и, че наистина ще да работи противъ общото убѣждение на своитѣ еднокрѣвни братя.

Внѣ отъ тѣзи съобразителни доказателства въ полза на Славянското произхождение на святитѣ братя ние имаме и тѣзи убѣдителни данни: Въ икосъ 5-й отъ Акатистътъ имъ се казва: „Просвятители на Славянитѣ, вамъ съплѣмянни“ (сънародни, съ